

Tin Ve Coşku

– Möwemensch · 09 Eylül 2015

Umut akıyor benim sözlerimde! Bir çocuk tinini anlatıyorum size! Yalnızca şiir! Yalnızca şair! Bu var benim anlattığım şeyde! Tinin görüngesi 'ben'e dair akar oldu. Her zaman öyle, değil miydi? Kardeşim, gel şöyle esinlen benden! Ülküsel dünya mı, gerçek dünya mı? Ülküler değil midir, ülküleri yaratan? Ülküler değil midir, yaratanları boğazlayan? Bir armağanım var size! Büyük bir armağan! Size ateş getirdim, kendi ateşimden! Sevindiniz mi kardeşlerim, söylediğime? Coşkuyla doldu mu içiniz? Üzüldünüz mü yoksa! Gülün diyorum size! Hem de utanmadan kahaahayla! Kötüler mi güler yalnızca? - o halde kötü olmalı! Çok mu aşırıya kaçtım? Çok mu abarttım? Ben derinden yaşarım, derinden hissederim! Söyleyin bana, var mı benim inceliğime çare? Çare arayan kim? Yaşasın yükselmiş sözlerim! Bakın ne diyeceğim yine! Yine suskuya öfkeliyim! Tiksinti yaşama çağırmalı! Tiksinti yaşama olmamalı! İlenç yaratmayın kendinize! Sevin diyorum kendinizi! Ne çok ünlem koydum değil mi? - ve soru işareti! Oysa yaşam soru işareti ve ünlemden ibaret değil midir !?